

MIĘKUCHNY (5) *ai*

sg m N miękuchny (2). \diamond *f N* miękuchnâ (1). \diamond *n N* miękuchn(e) (1). \diamond *pl N subst* miękuchn(e) (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVIII w.

Intens. od „miękki” ‘poddający się dotykowi, zapadający się pod dotykiem’; mollicellus, molliculus, tenerrimus Cn (5) :

W porównaniach (2): A żeby twarz miękuchnâ/ iák Papużek była *PaxLiz D2v, E3v.*

Przen: Podatny, łatwo przyswajający, dający się kształtować (o młodym wieku) (3) : A wżakoż wżiŕtcy ździećinŕtwa w nauki y w prace maią być podani: poki ľą ľatwie vmysły młodzięńczykow/ poki miękuchne lata *KwiatKsiąź E3v.*

Wyrażenia: »miękuchny (jako)by wosk« [szyk 1:1] (2): Ták teź gdi człowyeká kto chce nyektorey rzeczy vczyć/ rychley młodego náuczy kthory yeŕt by woŕk myękuchny niź yuź letnego. *GliczKsiąź K2v, D5V.*

Szereg: »młodziuchny a miękuchny« (1): co ľie ľnadz rychło tho dzyecyęcyá przyymyę á chyći/ gdy yeŕŕcze młodzyuchne á myękuchne yeŕt/ yákoby woŕk ná ktorým ľatwyę ľedá figurę wyciŕnyę y wytłoczy. *GliczKsiąź D5v*

Cf MIĘKUCZKI, [MIĘKUĆKI], [MIĘKUSIENIECZKI], MIĘKUSIENKI

RS